

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร
The Participation of People in Local Development, Noen Po
Subdistrict Administrative Organization, Sam Ngam District,
Phichit Province

วรพจน์ เพ็ญสูงเนิน¹
Woraphon Pensungnern

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร จำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณ สติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 42 – 49 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษา อนุปริญญาหรือปวส. มีอาชีพเกษตรกร และมีรายได้ ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท 2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน อันดับแรกคือ ด้านการตัดสินใจเท่ากับด้านการติดตามประเมินผล ด้านการรับผลประโยชน์ และอันดับสุดท้ายคือด้านการดำเนินการ ตามลำดับ

คำสำคัญ (Keywords): การมีส่วนร่วม; ประชาชน; การพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

This research. The objective was to study the involvement of citizens in local development. Noen Po Subdistrict Administrative Organization, Sam Ngam District, Phichit Province. And to study the development of the local district, Noen Po Subdistrict Administrative Organization, Sam Ngam District, Phichit Province. The samples include individuals aged 18 years and over who live in the district, Noen Po Subdistrict

Received: 2024-04-13 Revised: 2024-06-20 Accepted: 2024-06-27

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
Corresponding Author e-mail: jirayu_2200@hotmail.com

Administrative Organization, Sam Ngam District, Phichit Province. 310 person samples used in this study. Query style scale. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. The findings were as follows : 1. The data analysis queries. The population aged 18 years and over living in the municipality of Noen Po Subdistrict Administrative Organization, Sam Ngam District, Phichit Province. Most were males aged 42-49 years were married. A Diploma or Degree Level. With farmers. And monthly income. Up to 10,000 baht. 2.The participation of citizens in local development Noen Po Subdistrict Administrative Organization, Sam Ngam District, Phichit Province. Overall level. When considering that the participation of citizens in the decisions is equal to the first evaluation. The beneficiaries. And is ranked last. The action respectively

Keywords: Participation; People; Local Development

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และเดิมตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือการบริหารราชการส่วนกลางได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด และอำเภอ การบริหารงานส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลและส่วนราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาล เป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 โดยมีเหตุผลว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาลมีโครงสร้างไม่สอดคล้องคล่องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และเป็นรูปแบบที่ไม่เหมาะสมที่จะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้ จึงได้เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิมเป็นเทศบาลตำบลทั้งหมด การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบสุขาภิบาลจึงต้องถูกยกเลิกไป ทำให้การจัดระเบียบบริหารราชการท้องถิ่นในปัจจุบันมีอยู่ 2 ระบบ คือ ระบบทั่วไป แบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กับระบบพิเศษ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กับเมืองพัทยา (โกวิทย์ พวงงาม, 2544)

ประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นไทยนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2440 เมื่อ พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระราชดำริให้ทดลองจัดตั้งหน่วยการปกครองแบบใหม่ระดับท้องถิ่นที่เรียกว่า สุขาภิบาลกรุงเทพ ซึ่งเกิดจากการที่พระองค์ได้เสด็จประพาสยุโรปและประเทศที่เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษหลายครั้ง ทำให้ได้เห็นบทบาทของหน่วยงานระดับท้องถิ่น ที่มีหน้าที่ในการดูแลท้องถิ่นของตนเอง โดยการจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพขึ้นนี้ ได้กำหนดให้สุขาภิบาลกรุงเทพมีหน้าที่ในการรักษาความสะอาดในชุมชน การบูรณะและการจัดสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในชุมชน เช่น ถนน ไฟ ตามเส้นทางสาธารณะสนามกีฬา ฯลฯ สุขาภิบาลกรุงเทพ มีลักษณะเป็นการปกครองท้องถิ่นโดยข้าราชการประจำ (Local government official) ต่อมาปี พ.ศ. 2448 ก็เกิดสุขาภิบาลท่าฉลอม ขึ้นที่เมืองสมุทรสาคร (ลิขิต ธีระเวคิน, 2548)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งเน้นให้ประชาชนรับผิดชอบปกครองตนเอง ฝ่ายนิติบัญญัติได้ออกกฎหมายให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจอย่างเป็นธรรม เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เนื้อหาสาระของกฎหมายฉบับนี้ได้ให้บทบาท คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดหลักเกณฑ์ภารกิจ งบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปกครองตนเอง แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศ และเป็นแผนปฏิรูปความคิดและคุณค่าใหม่ของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545- 2549) ได้อัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนา และบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการ เป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤต ให้ลุกลาม และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้เข้มแข็ง และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 สรุปได้ว่า ประสบความสำเร็จที่น่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ขณะเดียวกันระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นมาก อันเนื่องมาจากการดำเนินการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย การมีหลักประกันสุขภาพ ที่มีการปรับปรุงทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ โดยครอบคลุมคนส่วนใหญ่ของประเทศ และการลดลงของปัญหาอาชญากรรม แต่เศรษฐกิจไทยยังไม่เข้มแข็ง และอ่อนไหวต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก ขณะที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ความยากจน และความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความโปร่งใสในการบริหารจัดการของภาครัฐ ที่ยังต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาส และข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบ ให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์ และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ได้กำหนดรายละเอียดของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหาร อำนาจหน้าที่ รายได้ รายจ่าย พนักงานส่วนตำบล การกำกับดูแล การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงให้เห็นถึงการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบลโดยการให้อำนาจอิสระในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย อำนาจอิสระ ในการออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ ของการกระจายอำนาจ ทั้งยังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารโดยตรง มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้าน

เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และ ผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (มาตรา 67)

จากการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีความหมายเพียงแค่เป็นการถ่ายโอนอำนาจภารกิจหน้าที่ งบประมาณและบุคลากรจากราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่จุดประสงค์ของการกระจายอำนาจ คือ การให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ที่จะทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นให้มากที่สุด ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดการมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มองค์กรชุมชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการรับฟัง ความคิดเห็นสาธารณะโดยการทำประชาพิจารณ์ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนชุมชนของท้องถิ่น และการให้ประชาชนร่วมเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องอาศัยพลังขับเคลื่อนของประชาชน ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นจึงมีความสำคัญสูงสุด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไปและ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.2546 เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านมีการปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนที่จะเรียนรู้ร่วมกันในการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่งได้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจไปแล้ว 164 ภารกิจ (จากทั้งหมด 245 ภารกิจ) โดยมีการปรับความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค รวมทั้งการปรับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจกรรมการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีขึ้น โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินงานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ 2560 ได้ให้ความสำคัญและมองเห็นในสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นในทางการเมือง เสรีภาพในที่อยู่อาศัยเสรีภาพในการเดินทางภายในราชอาณาจักรไทย รัฐต้องกำหนดนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ ในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ตาม มาตรา 87 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (รัฐธรรมนูญ. 2550 เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก)

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สอบถามความคิดเห็นของประชาชนในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น ของตำบลสวายจิก โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลกับประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร จำนวน 1,595 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร จำนวน 310 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (ประยูร อาษานาม. 2547, หน้า 168)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิด หลักทฤษฎี และรายงานการวิจัยต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check – List) ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ (เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert ; บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 40) โดยค่าเฉลี่ยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง การมีส่วนร่วมมากที่สุด
4	หมายถึง การมีส่วนร่วมมาก
3	หมายถึง การมีส่วนร่วมปานกลาง

- 2 หมายถึง การมีส่วนร่วมน้อย
1 หมายถึง การมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) ไปแจกให้กับประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร จำนวน 310 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ (Frequency) ร้อยละ(Percentage)

2. วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, หน้า 102 - 103) และแปลผล ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ผลการวิจัย (Research Results)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 42 – 49 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือ ปวส. มีอาชีพเกษตรกร มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอันดับแรก คือ ด้านการตัดสินใจเท่ากับด้านการติดตามประเมินผล ด้านการรับผลประโยชน์ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการดำเนินการ ตามลำดับ

2.1 ด้านการตัดสินใจ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ด้านการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอข้อแนะนำในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ อบต.แจ้งข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ มากน้อยเพียงใด ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดทิศทางการบริการประชาชนของ อบต. มากน้อยเพียงใด ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมประชุม

เพื่อเสนอความต้องการในการจัดทำข้อบัญญัติ ของ อบต. มากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ กิจกรรมต่างๆ อบต. มากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

2.2 ด้านดำเนินการ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ด้านการดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ อันดับแรกคือ จัดให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมการจัดเวทีประชาคมมากน้อยเพียงใด เท่ากับ ประชาชนมีส่วนร่วมในกำหนดแนวทางด้านการบริการประชาชน มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้แทนประชาคมเข้าเป็นคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้านและตำบลมากน้อยเพียงใด อบต. ได้สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรม เช่น กลุ่มอาชีพต่างๆ มากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ อบต. ให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อ / จัดจ้างมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

2.3 ด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ด้านการรับผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนได้รับการต้อนรับและการบริการของเจ้าหน้าที่ มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการเสนอแนะความต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมากน้อยเพียงใด อบต. ส่งเสริมและดำเนินการด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มากน้อยเพียงใด อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านสาธารณสุข เช่น การป้องกันโรค ไข้เลือดออกมากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ อบต. ดำเนินการด้านสาธารณสุขโรคต่างๆ มากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

2.4 ด้านการประเมินผล พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนติดตามตรวจสอบการจัดทำโครงการพัฒนาการบริการสาธารณะต่างๆ ตามข้อบัญญัติมากเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนได้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานของ อบต. เพียงใด ประชาชนติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณของ อบต. ว่ามีความคุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของประชาชนมากเพียงใด อบต. ได้มีการพัฒนาท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ของประชาชนตามแผนพัฒนาตำบลเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ที่เป็นข้อเสนอของประชาคมไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussions)

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล

เนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน อันดับแรก คือ ด้านการตัดสินใจ เท่ากับด้านการติดตามประเมินผล ด้านการรับผลประโยชน์ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการดำเนินการ ตามลำดับ

1. ด้านการตัดสินใจ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร ด้านการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอข้อแนะนำในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ อบต. แจงข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดทิศทางการบริการประชาชนของ อบต. มากน้อยเพียงใด ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอความต้องการในจัดทำข้อบัญญัติ ของ อบต. มากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ กิจกรรมต่างๆ อบต. มากน้อยเพียงใด ตามลำดับ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ เรืองยศ ปรีดี (2544) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตชนบท จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ด้านดำเนินการ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร ด้านการดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ อันดับแรก คือ จัดให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมการจัดเวทีประชาคมมากน้อยเพียงใด เท่ากับ ประชาชนมีส่วนร่วมในกำหนดแนวทางด้านการบริการประชาชน มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้แทนประชาคมเข้าเป็นคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้านและตำบลมากน้อยเพียงใด อบต. ได้สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรม เช่นกลุ่มอาชีพต่างๆ มากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ อบต. ให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อ / จัดจ้างมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ประวิศ คงมี (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลบางพูน อำเภอเมือง จังหวัดประทุมธานี พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมาก

3. ด้านการรับผลประโยชน์ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร ด้านการรับผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสว่างม้ง จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนได้รับการต้อนรับและการบริการของเจ้าหน้าที่ มากน้อยเพียงใด อันดับรองลงมา คือ ประชาชนได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการเสนอแนะความต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มากน้อยเพียงใด อบต. ส่งเสริมและดำเนินการด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มากน้อยเพียงใด อบต. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านสาธารณสุข เช่น การป้องกันโรคไข้เลือดออกมากน้อยเพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ เทศบาลดำเนินการด้านสาธารณสุขโรคต่างๆ มากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของไพลย์ ปัตถาทุม (2550) เพื่อการพัฒนาชุมชนและการนำแผนพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลและความต้องการของชุมชน ประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมให้มากในการเตรียมงบประมาณเพื่อพิจารณาให้ใช้การเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ปัญหาและความต้องการของชุมชนการพิจารณา งบประมาณล่าช้ามีผลต่อการพัฒนาดังนั้นการพิจารณาข้อบัญญัติงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประชาชน ดังนั้นผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ยังต้องปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามระเบียบให้มี ประสิทธิภาพ มีความเป็นธรรม มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

4. ด้านการประเมินผล พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วน ตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรก คือ ประชาชนติดตาม ตรวจสอบการจัดทำโครงการพัฒนาการบริการสาธารณะต่างๆ ตามข้อบัญญัติมากเพียงใด อันดับ รองลงมา คือ ประชาชนได้ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานของ อบต. เพียงใด ประชาชนติดตาม ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณของ อบต. ว่ามีความคุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของ ประชาชนมากเพียงใด อบต. ได้มีการพัฒนาท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ของประชาชนตามแผนพัฒนาตำบล เพียงใด และอันดับสุดท้ายคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ที่เป็นข้อเสนอของประชาคมไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ วรพจน์ ประชิตวัตติ (2541) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนใน องค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า เมื่อศึกษาระดับความ คิดเห็นของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมองค์การบริหารส่วนตำบลพบว่าในภาพรวมระดับความ คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยและกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ อาชีพ ระดับรายได้ที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็น ต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล เนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้วิจัยได้นำแนวทางไป ใช้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการตัดสินใจ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประชาชนมีโอกาสร่วมประชุมเพื่อเสนอความต้องการในจัดทำข้อบัญญัติ ของ อบต. เห็นควรนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และต่ำสุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอข้อแนะนำใน การจัดทำแผนพัฒนาสามปี เห็นควรใช้เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. ด้านการดำเนินการ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 2 ข้อ คือ ได้สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการรวมกลุ่ม กันทำกิจกรรม เช่นกลุ่มอาชีพต่างๆ และ จัดให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมการจัดเวทีประชาคม เห็นควร

นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และต่ำสุด คือ ให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อ/จัดจ้าง เห็นควรใช้เป็นข้อสนเทศในการปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านการรับผลประโยชน์ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับการต้อนรับและการบริการของเจ้าหน้าที่ เห็นควรนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และต่ำสุด คือ อบต.ดำเนินการด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เห็นควรใช้เป็นข้อ สนเทศในการปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

4. ด้านการประเมินผล พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อบต.ได้มีการพัฒนาท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ของประชาชนตามแผนพัฒนาตำบล เห็นควรนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นและต่ำสุด คือ ท่านติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณของ อบต. ว่ามีความคุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของประชาชน เห็นควรใช้เป็นข้อ สนเทศในการปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ พบว่า ประชาชนที่มีเพศและอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน แต่เพื่อให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ควรกำหนดตัวแปรต้น จำแนกออกเป็น เพศ อายุและอาชีพ จะได้นำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินปอ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร โดยการสอบถามความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ได้พบหาก ผลออกมาตรงกันก็จะเป็นข้อมูลยืนยันข้อค้นพบในครั้งนี้ หากผลออกมาแตกต่างกันก็จะทำให้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมอีกต่อไป

3. ควรทำการวิจัยการมีส่วนร่วมหรือแรงจูงใจของ คณะผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลในการปฏิบัติงาน เพื่อจะได้นำข้อมูลประกอบการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของคณะผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- โกวิทย์ พวงงาม. (2544). รัฐธรรมนูญและการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: เจริญสินการพิมพ์.
- จิรศักดิ์ สีใจเจริญ. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณและคณะ.(2553). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- นภารัตน์ เจริญรัตน์.(2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาเทศบาลนครเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ประยูร จำเริญเจือ.(2550). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในกระบวนการบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พระศรีเมือง ณ หนองคาย. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย . วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิกุล สัจจามรรค. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
กรณีศึกษาเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพบุลย์ ปัตถาทุม. (2550). การพัฒนาชุมชนและการนำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เรืองยศ ปรีดี. (2554). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
ชนบท จังหวัดกาฬสินธุ์. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อมรรัตน์ ชัยขรรค์เมือง. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนย่อยภายในเขต
เทศบาลศึกษากรณีเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.